

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Izvorul Tămăduirii

Pun masă de cuvânt pe pământ și pun pe ea pe cele ce așteaptă în cer ca să fie săvârșite pe pământ, că a venit vremea întoarcerii Mele de la Tatăl cu taina învierii lumii și nu-Mi este așternutul prielnic pentru ca să vin, căci omul Mi-a luat ce este al Meu, Mi-a luat pământul și-și zice că este al lui și că-i poartă numele, dar să se gândească el că-i poate rămâne doar numele, și nu și pământul lui, o, e departe de el acest gând, și iată, Îmi încurcă omul calea și lucrul, iar Eu Îmi fac cale să vin, și nu stau după om, ci lucrez după Dumnezeu, după cele din cer lucrez.

O, pace ție, cetate a cuvântului Meu! Pace vouă, celor ce străjuți în cetate pentru venirea Mea în cuvânt, și în carte, fiilor!

Hristos a înviat! Eu, Domnul, vă spun vouă această vestire a bucuriei de acum două mii de ani, o, fiilor, și pe care au primit-o ucenicii Mei cei îndurerați pentru moartea Mea pe cruce, și pentru care Eu am primit învierea, pe care Mi-a dat-o crucea, fiilor, că nu este înviere fără de cruce. O, și chiar de cruce fuge omul, bietul de el, și fuge mereu, și nu știe de ce fuge, că fuge de calea învierii și a statului lui cu Dumnezeu, căci Eu i-am plătit omului viața lui cea cu păcat plină, și pentru care capătă pedeapsă, dar Eu am luat de peste el pedeapsa și am purtat-o Eu, numai să iubească el cu recunoștință pe Domnul Cel înviat prin cruce, pe Cel ce Și-a pus viața pentru om, fiilor.

O, e zi de daruri de tămăduiri, și iată-Mă cu voi adunat la izvorul Meu de cuvânt, și spun celor sosiți la izvor pentru sărbătoarea cea de azi și le spun lor: Hristos a înviat, fiilor sosiți în cetatea Mea de scaun pentru cuvântul Meu, care vă hrănește pe voi cu viață de sus! O, aplecați-vă cu înțelegerea, ca să vă fie de folos cuvântul Meu de peste voi când veniți să-l luați de la izvorul lui, când vă este sete, fiilor! Când sufletul vă arde de sete vă duceți și beți apă rece și vă ostoiți setea și mergeți la lucru mai vioi, mai cu putere. O, așa și după Domnul să tânjiți în vremea zilelor și nopților vieții și să vă opriți din lucrul zilei și din somnul nopții și să vă răcoriți setea duhului, focul inimii după Domnul, și să aveți acest foc în voi, și nimic fără Dumnezeu să nu vă fie, nici lucrul, nici somnul, nici odihna, nici hrana, o, fiilor. Când omul merge la serviciu la stăpân, i se cere să împlinească ordinea la lucru. La Domnul tot la fel se cere, dar viața cu Domnul nu este trecătoare așa cum este serviciul la care merge omul ca să aibă cele ce-i trebuie lui, căci viața cu Domnul îți rămâne și te duci cu ea spre răscumărarea ta și a ei.

Vă învăț taina învierii, fiilor. E zi de tămăduire această sărbătoare de azi, și vă trebuie tămăduire de năravuri, de vorbirea cea deșartă, fiilor, de lenea cea duhovnicească, de duhul nemulțumirii, de lăcomia de somn, de hrană multă și bună mereu, de lăcomie de haine de tot felul ca ale lumii care nu are pe Domnul de viață și de față, fiilor, iar cântarul Meu de peste voi vede că aveți nevoie de multă tămăduire, măi fiilor. Iată, moda se schimbă mereu după prostia minții omului, mintea cea pământescă și plină de doruri, dar voi, fiilor, închideți ochii înspre lumea cea fără Dumnezeu și luați pe Domnul mereu de știre pentru voi și de povață vouă. O, nu căutați să semănați cu lumea ca să puteți sta în ea după obiceiurile ei, după portul ei, nu fiilor, nu, o, nu așa. Voi să căutați să semănați cu Mine și cu sfinții la stat și la port, că lumea e urâtă, fiilor, iar când voi vă purtați ca ea, o, tot așa sunteți și voi, urâți, respinși de cei din cer, de cei frumoși, care nu seamănă cu cei de pe pământ, urâți ca ei după port și după purtare.

Când Mi-am început cuvântul prin trâmbița Mea Verginica veneau să Mă audă creștini, iar Eu spuneam să nu poarte creștinul ceas la mână, ca să nu semene cu lumea i-am spus aceasta, și am spus să nu se poarte cămașă sau rochiță cu mâneca scurtă, cu mâinile goale creștinul, și am spus să nu poarte rochița scurtă, picioare dezgolite femeia creștină. O, am spus să nu se poarte creștinul ca lumea, cu capul descoperit, ca o veste de moarte acest port, cum era înainte vreme când îi murea omului cineva din casă.

O, l-am învățat pe creștin să se îmbrace frumos, și cu măreție la vedere, ca prinții și prințesele, ca voievozii, ca sfinții, o, fiilor. Iată, duhul învierii din lume și din moarte și ceea ce aduce înviere și grăbirea venirii învierii, așa îi învățam Eu, Domnul, pe creștinii care căutau să-Mi țină urma și să audă pe Domnul cuvântând și învățând viața cu Domnul pe cei ce caută cu voia Tatălui pe pământ ca și în cer.

Fiilor, fiilor, cel ce ascultă de cuvântul Meu este ferit de tot răul, se ferește de el răul, iar cel ce nu ascultă îl nimerește răul și îl urmărește mereu, ca să învețe el îndreptarea spre ascultare.

O, Eu nu-l chem pe om la Mine de două ori. O singură dată îl chem. O singură dată am fost bătut în cuie pe cruce, și atunci te-am chemat, omule creștin. Dacă tu însă nu ții seama de această chemare a ta la Mine prin cruce, unde am stat pentru tine pentru ca să vii lângă Mine cu viața ta, o, fiule, tu pierzi viața, o pierzi de două ori, că ți-o strici în vremea zilelor tale pe pământ, și încă o dată ți-o pierzi la ziua judecării faptelor vieții.

De aceea trebuie hotărâre întregă pentru mersul vieții pe toată calea ei, căci omul când își cumpără o mașină nouă îi face plinul și merge cu ea calea cea care o are de mers și ajunge la capăt, așa cum s-a socotit la plecarea pe cale. Când însă el își cumpără o mașină veche, folosită o bucată de vreme, și nu-i face plinul și curge din vasul în care pune hrana ei ca să meargă ea, atunci el n-are siguranță că va ajunge acolo unde a plecat să ajungă.

O, fiilor, e bine să vă înnoiți cu totul viața și s-o faceți nouă de la capăt, de la un nou capăt, și să-i faceți de la începutul ei cu Mine plinul pentru călătorie, să faceți și voi cum a făcut Noe, de a trecut cu bine vremea potopului și și-a îndeplinit misiunea salvării lui și a celor ce au fost salvați cu el în corabia salvatoare, în timp ce tot numărul oamenilor de pe pământ au pierit toți, toți, prin neascultarea lor de Dumnezeu. O, așa și Moise, tot ca Noe a ascultat și el pe Domnul, și l-a dus el pe Israel acolo unde a plecat cu poporul Său ca să ajungă, și iată pildă de la care voi să învățați.

O, fiilor, fiilor, fiecare din voi așa să-și spună luiși: *Eu dacă am cunoscut această chemare și cuvânt din cer, sau ea, chemarea m-a îmbrățișat, ieșindu-mi Domnul înainte ca să-mi călăuzească viața și pașii ei, apoi eu trebuie să șterg de pe foaie toate ale mele și să las pe ea lucrul meu de zi și de noapte primit de la Domnul să-l lucrez și să fiu fiu al bisericii Lui și al misiunii Lui de așezare a împărăției Lui pe pământ și în oameni, începând de la mine.* O, abia atunci vei putea scăpa de tine însuși, de toate păcatele tale de zi cu zi, iar Domnul te va umple de har pentru El, și apoi cuminte să fii cu cele vechi ale inimii tale, care, iată-le, se trezesc ca să te tot învinuiască cu viața ta înaintea lui Dumnezeu, dar tu scoală-te cu grabă și cheamă-Mă atunci cu ruga ta ca să te salvez de la cădere și spune-Mi Mie cu lacrimi și spune-Mi așa: *O, tămăduiește-mă Tu, Doamne, de duhul căderii din Dumnezeu, iar duhul cel potrivit să fie neputincios asupra mea, iar pentru aceasta dă-mi un duh de copil ascultător și dă-mi dragoste pentru muștrarea cea vechetoare, care să mă țină în fericierea celor ce vor primi cununa cea plină de viață a vieții veșnice, și ajută-mă să nu mai uit dragostea Ta de mine, de Te-ai descoperit inimii mele și mi-ai dăruit credință și dor de Tine și de calea Ta. O, păstrează-mă în acestea cu credincioșie, iar crucea să-mi fie cu statornicie purtată și să-mi fie ea calea mea cu Tine, o, Doamne. Amin.*

O, fiilor, ce frumos, ce frumos vă învăț în zi de sărbătoare de tămăduire, ce frumos!

Dar tu, mama Mea, dacă e pentru tine sărbătoarea cea de azi, o, dă-le și tu, dă-le lor tămăduirea, după cum are fiecare de tămăduit pentru el. O, dă-le și tu, mamă, că tu ești mama Mea, și ești ca Fiul tău, izvor de tămăduiri ești, mamă.

— O, Fiule Iisus, învierea Ta întru ei este trupul și sângele Tău. Tu pentru vindecarea lor ai purtat cruce grea, și nimic nu-l spală pe cel ce vine la Tine, nimic mai adevărat ca și sângele Tău curs pe cruce pentru spălarea lor, a celor ce Te caută, Doamne, iar Tu le dai lor iertarea și vindecarea din păcat, Fiule milos.

O, fiilor, fiilor, căutați spre Fiul meu, Cel ce ridică păcatele voastre de pe voi, că nu alta vă este vindecarea și mântuirea și viața cea de veci lângă Fiul meu apoi. Acum două mii de ani, din toată mulțimea Ierusalimului și a împrejurimilor lui nu s-au desprins mulți să vină spre bucuria învierii și spre biserica cea începută atunci a Fiului meu, Care S-a dat hrană celor iertați de păcate. El Însuși S-a dat hrană, nu un miel al unei oi, ci Însuși Fiul meu, Mielușul Tatălui și al meu. Atunci s-a ridicat un Zaheu, care cu pieptul plin de dor s-a dat Domnului. Un sutaș s-a mai ridicat și s-a dat Fiului meu și bisericii Lui, iar Fiul meu văzându-le căutarea le-a dat lor mântuirea, dar puțini, puțini veneau spre mântuirea prin Fiul meu, spre biserica începută atunci pentru hrana ei cea din cer, iar Fiul meu s-a dat ei de hrană, de atunci și până azi.

O, puțini, puțini au tânjit să fie Domnului slujitori pentru biserica Lui ca să ia ei viață și să lucreze cu ea înaintea Lui. Au fost apostolii, ucenicii Lui, și apoi alții s-au ridicat prin ei, dar puțini, puțini, fiilor, din atâta mulțime care mergea zi de zi după Domnul pentru suferințele lor, iar restul au rămas rătăcind fără de cale pe mai departe, chiar dacă El le-a spus lor: «Eu sunt Calea!».

O, fiilor, când se cutremură pământul se tem toți oamenii, nu se bucură. Când vine apa și le ia la vale strânsura lor, o, iarăși se întristează oamenii, și nu se bucură de cele ce grăiește Domnul cu ei pe limba Lui, nu pe limba lor. O, nimeni nu se bucură când Domnul îl eliberează de averi, de sarcini greu de purtat, și zice omul că i-a pierit averea și cuibul ei.

O, fiilor, dacă trăiți pentru voi și atât, nu veți primi nici o plată, ba vă mai dă și Domnul ajutor în lucrul cel pentru voi. Numai că omul ar fi să știe că în cer are el de strâns, nu pe pământ, căci vai celor ce fără de veste li se cere sufletul de la ei și le rămân pe pământ averi și strânsuri de bani și de fapte fără de plată la Dumnezeu! Toate cele lucrate de om pier, și n-are omul parte de ele în cer, dar cele lucrate după voia Domnului nu pier, și se strâng toate în cer, căci sunt pentru Domnul, nu pentru tine, iar Domnul ți le dă pe toate ție, ca plată că L-ai iubit și L-ai ascultat și L-ai urmat pe El, și toate ale Sale sunt ale tale apoi, ca un moștenitor ce ești al celor cerești, și iată de ce a spus Fiul meu să se lepede de sine cel ce voiește să vină cu Domnul pe cale și a spus: «Cine nu lasă pentru Mine mamă, tată, frați, soție, copii, averi, nu poate să vină după Mine!», dar a mai spus: «Cine lasă pentru Mine toate, va primi însutit și pe pământ și în cer, căci cu Mine a lucrat și a adunat».

Eu, fiilor, tot ca Fiul meu vă învăț pe voi fericirea voastră, căci cum altfel v-aș învăța ca mamă a Sa? O, așa se învață fericirea care rămâne, iar altfel de învățătură nu duce pe creștin la fericirea care nu pier, și care răscumpără. Iar eu fericirea mea vă doresc, lângă Fiul meu vă voiesc pe pământ și în cer, căci iubirea mea este mereu pentru voi, de vreme ce Iisus al meu dorește atâta după voi. El va veni în curând la voi aici, peste zece zile va veni cuvânt cu mare sărbătoare de înviere și va lăsa peste voi cuvintele de taină ale tainelor Lui, așa cum v-a promis, și va avea Domnul la izvor popor adunat și va lucra Fiul meu, și va veni cu ucenicii și cu ucenițele cu care S-a purtat acum două mii de ani în lucrul Său cel de la Tatăl, și care s-a sfârșit cu învierea Sa, o, fiilor. Iar voi fiți credincioși Lui, căci eu mă aplec și vă aduc mulțumire pentru aceasta și vă dăruiesc vouă tămăduiri, căci darul milei mele e mare pentru cei care cer și care primesc.

O, Fiule Iisus, așa am grăit lor în ziua mea de pomenire a minunilor pline de milă, pe care le-am lucrat din cer peste pământ prin vreme, că milă îmi este de cei cu suferință pe ei, și mila voiesc s-o învețe poporul cuvântului Tău și s-o lucreze pe ea, iar Noi să avem pe pământ ucenici asemenea Nouă, asemenea celor din cer, o, Fiul meu scump. Amin.

— O, mama Mea, ard de dor și de nerăbdare cu dor să descopăr tainele Mele lor, și voi lucra așa, mamă, și vom lucra de mila lor, mama Mea.

O, fiilor, a venit vremea, și toate se grăbesc când văd că Eu vin și tot vin, și toate se vor știute și lucrute și așezate înaintea Mea, și toate cer de la om timpul omului, toate îl strigă pe om și îl cheamă să lucreze pentru Dumnezeu și cu Dumnezeu, că vine Domnul, fiilor, și tot și toate văd că vine Domnul.

O, fiilor, în tot timpul statului vostru cu Domnul în rugăciune și în timpul citirilor sfinte, cereți să vină Domnul să-Și descopere tainele Sale vouă, cele pentru voi, și cele pentru cei de pe pământ, fiilor. O, cereți dragostea să vină să vă cuprindă tot timpul, și să curgă ea de la voi peste oameni, fiilor. Răcirea dragostei aduce pustiul în sufletul omului creștin, dar dragostea care este dragoste arzând mereu, aceea nu cade niciodată, și rămâne ea dragostea inimii omului, lucrul inimii lui mereu. Aceasta avem de așezat peste oameni: pe Dumnezeu și dragostea Lui, o, fiilor.

Iar acum spun: Bindecuvântată să fie călătoria spre izvor a celor cu dorul în ei, căci dorul le-o ia înainte pe cale. Peste zece zile deschidem porțile cetății jos și sus, căci Eu, Domnul, vin cu sfinții, fiilor, vin la voi aici, și vom face petrecere cerească în cetatea Mea cu voi, o, fiilor.

Așadar sculați-vă și pregătiți sărbătoare mare, că vin la voi cu ucenicii și ucenițele învierii Mele. Vin, fiilor, vin, iar voi sunteți cei ce Ne faceți primirea și sunteți voi ucenicii Mei cei de azi, cei la care Noi, cei din cer, poposim, o, fiilor. Amin, amin, amin.

20-05/03-05-2019